

Festivals en festijnen

De praalwagen met de fruitfee baant zich een weg door de dikke rijen toeschouwers.
Foto: Jacqueline Midavaine | ZB. Beeldbank Zeeland red. Nr. 110438 (ingekleurd ZW/LM)

De zomer één groot feest

Zomer in Zeeland. Lekker onderuit aan de vloedlijn, denk je dan. Maar zo simpel is het niet. Nu niet. En ook een halve eeuw geleden niet.

door Jan van Damme

Met de groeiende stroom zonen en zeezoekers was er in elk dorp, in elke polder, op elke straathoek wel een festival, een wedstrijd of een markt. Van Visserijfeesten tot Thoolse en Brouwse dagen, van ronkende trekkertrekevenementen en glimmende oldtimerritten tot kunst- en rommelmarkten en circussen met leeuwen en tijgers. En natuurlijk theater en muziek, veel muziek uit de tijd van lange haren, stickies en wijde broekspijpen. Voor zo veel vertier staan we in dit nieuwe nummer van Zeeuws Weerzien even op uit onze strandstoel.

Als je in West-Zeeuws-Vlaanderen opgroeide, kreeg je in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw al een flinke tik mee van al die zomerse gezelligheid. Groede was er vroeg bij met een kunstmarkt rond de Grote Kerk. In Oostburg zorgden de boeren voor vee op de markt en ik zag er voor het eerst een kersenpit-

spuwwedstrijd. In Waterlandkerkje maakten de Meerminnefeesten naam en in Breskens kon je tijdens de Visserijfeesten over de hoofden lopen, want wie wilde er nou geen gratis bekertje garnalen?

Tractorchauffeur

Aan mij ging het grootste deel van die zomerse feestlust voorbij. Mijn vader en mijn broer Jacques kochten stro op bij de boeren in de omgeving en dat moest precies tijdens die zomerse weken van het land worden gehaald. Al op mijn tiende werd ik bevorderd tot tractorchauffeur met de stroladder ernaast. Ik kon nog niet bij de koppeling, daarvoor moest ik op het treeplankje gaan staan. Over de polderwegen en binnendijken zag ik kleurige fietsgroepen voorbijtrekken met emmers en schepjes, in de avonduren scheurden de kwajongens van toen naar hun meisjes en hun feesten. Zij wel. Maar ik was blij met de tractoruitlaat waar 's avonds muggen omheen zwermde. Ik leerde jong bier drinken. Als we de laatste vracht met stro met touwen hadden gezekerd,

stond er een kratje klaar in de achterbak van de auto.

Trèzement

Eén festival heb ik van nabij meegemaakt. Het zal de dagen voorafgaand aan die achtste augustus 1981 geregend hebben, anders had ik er geen tijd voor gehad. Twee Terneuzense jongens hadden het plan bedacht om op een grasland tussen Cadzand-dorp en Retranche-

ment een groots popfestival op te zetten. Ze boekten de in die tijd grote

namen: Vitesse, Kaz Lux, Bram Vermeulen. Aan de voorbereidingen heeft het niet gelegen. Er werd campingbreed gefolderd in Zeeuws-Vlaanderen en over de grens en ook nog op Walcheren. Op de ochtend van het concert cirkelde er een vliegtuigje met spandoek boven de stranden: in Trèzement is het te doen.

Eén biertap

Ik ben er die zaterdagmiddag en -avond geweest. Prachtig, niet te warm weer. Het podium met de met speakers opgebouwde geluidswallen was indrukwekkend. Er was één biertap. En wat

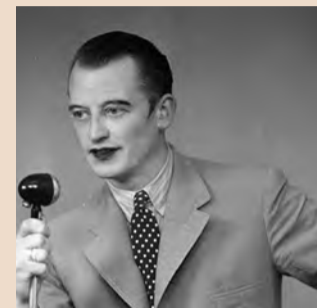
kramen met tweedehandsboeken en van bloemetjes voorziene hippiejurken. De wietlucht waaierde vrolijk over het terrein. Allemaal dik in orde. Alleen: waar was het publiek? Voor het podium klonterde een groepje samen dat lawaai maakte na elke solo. Voor de rest oogde het weiland akelig leeg en had de boer er makkelijk zijn koeien kunnen laten staan. Vijfhonderd bezoekers, zeiden de organisatoren na afloop. Ik denk dat ze optimistisch hebben geteld. Hoe dan ook waren het er veel minder dan de drieduizend waarop ze hadden gehoopt. Dat zal ze dus een aardige zakcent hebben gekost.

Tijd ver vooruit

Achteraf bezien waren de Zeeuws-Vlaamse mannen hun tijd vooruit. Festivals als Vestrock en Concert at Sea trokken pas na het jaar 2000 massa's muzikliefhebbers uit het hele land. Ik vind het nog altijd sneu voor die Terneuzense jongens. En voor West-Zeeuws-Vlaanderen, geen Woodstock in de polder. Hoewel, ach ja, zo'n streek heeft zo'n massaal gebeuren niet nodig. Laat de boer daar maar koning zijn. Wie goed luistert, hoort Jimi Hendrix en The Who in het geronk van zijn tractormotor.

Aan mij ging die feestlust voorbij

MCD Revue: lach en een traan

Pagina 6

Woodstock in de polder

Pagina 7

Piggelmee en de Visserijfeesten

Pagina 14

Herfstnummer:

Autoloze zondag halve eeuw later

Dit jaar is het 50 jaar geleden dat Nederland te maken kreeg met benzineschaarste en autoloze zondagen. De benzine ging op de bon. Die maatregel werd een flop en ook de autoloze zondag werd al na enkele maanden afgeschaft. Zeeuws Weerzien blikt in het najaarsnummer terug op die tijd. Wat weet u nog van die autoloze zondagen? Stiekem toch gereden, een bekeuring gekregen, gerolschaatst of gevoetbald op de autoweg? Schrijf het aan redactie Zeeuws Weerzien, Postbus 33, 4350 AA Veere of mail naar redactie@zeeuwsweerzien.nl

Goede zorg begint met een verhaal

T. 0900-7879777 | zorglijn@svrz.nl | www.svrz.nl

MONDIAL MOVERS
Vogel Verhuizingen

Woningontzuiming met zorg!

Dat doen ze ook!

Wist u dat Mondial Vogel Verhuizingen ook zorgvuldige woningontzuiming verzorgt voor ouderen, mindervaliden en hulpbehoevenden na hun verhuizing en voor nabestaanden na een overlijden?

- Leegruimen van woning of verzorgingskamer
- Alle werkzaamheden conform opleveringseisen
- Verwijderen vloerbedekking
- Tijdelijke opslag inventarisgoederen en/of persoonlijke spullen
- Afvoeren inventarisgoederen op milieuverantwoorde wijze
- Eindschoonmaak

0118-612669
info@vogel-verhuizingen.nl

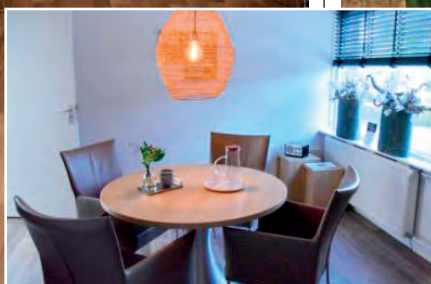
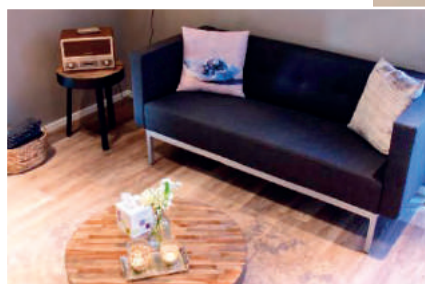
Monuta Adrienne Klein heeft twee uitvaartcentra

Monuta
Adrienne Klein

Eén centrum in Vlissingen, De Voorzorg en één uitvaartcentrum in Middelburg, Adagio. Daarin zijn wij uniek en kunnen we zelf alle diensten en faciliteiten bieden die nodig zijn voor een uitvaart.

Maar belangrijker, de centra zijn warm en huiselijk ingericht. Naast een aula waar een dienst en ook condoleances gehouden kunnen worden, hebben beide centra zogenaamde familiekamers. Dit zijn kamers waar nabestaanden op ieder moment en zo lang als wenselijk bij hun dierbare kunnen zijn. Ook kunnen er persoonlijke spullen op de kamer gezet worden.

Op www.monutaadrienneklein.nl krijgt u onder het kopje Uitvaartcentra in Vlissingen en Middelburg een filmpje met een impressie van beide panden.

De steun bij ieder afscheid
in Middelburg, Veere en Vlissingen
0118 - 412 760
www.monutaadrienneklein.nl

Zeeuwse
ALMANAK

Wie durft?

Hoera, een circus in de stad! In Tholen was dat niet iets wat jaarlijks plaats vond. Reden voor de eilandelijke krant om er een redactioneel stukje aan te wijden. Aan mij de eer om daar heen te gaan. Samen met zoonlief van vijf op naar de tent waar het gebeuren zich afspeelde. De kindermatinee zat vol, veel applaus, veel oh's en ah's, maar zelfs een circus moet even pauzeren. Niet zoals bij de commerciële omroepen: 'Even naar de reclame', maar een lieve dame vroeg aan de jeugd: wie van jullie durft hier in de piste op te treden? Mijn kleine zoon, toen en nu nog niet voor een kleintje vervaard, stapte naar voren en pakte de microfoon. Zijn heldere stem vulde de piste en kleurde mijn wangen, toen hij uit volle borst zong: Blij, blij, mijn hartje is zo blij, want Jezus is een vriend van mij... Hij kreeg een verdiend applaus en eeuwige roem. En natuurlijk, een dikke knuffel van zijn trotse moeder.

Colofon

Zeeuws Weerzien is een gratis krant vol verhalen over het Zeeland van de vorige eeuw. Om zelf te lezen, maar vooral als aansporing om samen met anderen herinneringen op te halen. De krant verschijnt 4x per jaar in een oplage van 40.000 exemplaren en wordt verspreid in heel Zeeland: in de vestigingen van Bibliotheek Zeeland, zorg- en welzijnsinstellingen, gemeentehuizen, musea, boekhandels en bij diverse lokale ondernemers zoals supermarkten. Een actueel overzicht van distributiepunten evenals een digitale versie van de krant, treft u aan op onze website zeeuwsweerzien.nl. De krant komt tot stand dankzij de inzet van een groot aantal vrijwilligers en i.s.m. Stichting Feest van Herkenning.

Uitgever
Stichting Zeeuws Weerzien:
Vz. Frans van de Velde, Postbus 33,
4350 AA Veere; zeeuwsweerzien.nl;
secretariaat@zeeuwsweerzien.nl
Redactie
Peter de Jonge (hoofdredacteur),
Margreth Ernens (website, eind-
redactie), Allie Barth, Peter Blom
(Zeeuws Archief), Jan van Damme,
Johan Francke (ZB | Bibliotheek
van Zeeland), Mieke van der Jagt,
Albert Kort, Jopie Meerma, Ans
van Nieuwenhuijze, Ali Pankow,
Willem Staat, Peter Verdurmen.

Vormgeving
Leo Minnaard
Illustratie voorpagina
Doeken van Yan/
Maryanne van Winden
Druk en advertentieverkoop
Meulenberg Media,
Patrick Joossens:
drukkerij@meulenberg.nl
Distributie
Truus Sepers:
distributie@zeeuwsweerzien.nl
Projectcoördinatie
Hanneke de Vroe:
redactie@zeeuwsweerzien.nl

Bij het samenstellen van deze krant is met zorg getracht alle rechthebbenden m.b.t. beeld- en archiefmateriaal te achterhalen. Mochten personen of instanties desondanks van mening zijn dat (foto) rechten zijn geschonden, dan kunnen zij zich wenden tot de redactie via redactie@zeeuwsweerzien.nl

Verdwenen beroepen: Koperen Ko

'Mijn vader heeft bijna vijf jaar voor gek gelopen'

Straatmuzikant Willem Leijendekker als 'Koperen Ko'; gefotografeerd voor De Faam, 1971. | Foto Jacqueline Midavaine | ZB, Beeldbank Zeeland, rec.nr. 98894

Tot in de jaren '70 was hij een bekende verschijning in Middelburg: Willem Leijendekker, alias Koperen Ko. Gewapend met accordeon, trommel, bekkens, cymbalen en puntmuts trok hij regelmatig door de Middelburgse binnenstad, waar hij altijd veel bekijks trok

door Wim van Gorsel

Willem Leijendekker was de zoon van Friedrich Wilhelm Leijendekker, een in Duitsland optredende reizende straatartiest, die begin twintigste eeuw met zijn woonwagen in Dordrecht terecht kwam. In 1909 werd daar zijn zoon Willem geboren, die in de loop der jaren het vak van zijn vader overnam en vanaf zijn dertiende al musi-

cerend het land doortrok. Na een mislukt huwelijk met de Bredase Johanna Korteweg vestigde Willem Leijendekker zich vanaf 1933 in Middelburg, waar hij trouwde met Jacoba Kokke.

In de vingers
Eenmaal gevestigd in Middelburg werkte Willem Leijendekker aanvankelijk als monteur, maar in de loop der jaren trok hij toch weer steeds vaker als Koperen Ko door de Walcherse ste-

den en dorpen. Hij kwam in het begin vooral in kleine dorpen en later, toen hij het vak beter in de vingers had, ook steeds vaker in Middelburg en Vlissingen.

In een interview in de PZC van 1974 wees Leijendekker erop dat het vak van straatmuzikant hem zeker niet is komen aanwaaien. De vaardigheid in het bedienen van verschillende instrumenten tegelijkertijd is volgens hem razend moeilijk. „Mijn vader heeft bijna vijf jaar voor gek gelopen voordat hij de tactiek te pakken had, want dat is ontzettend moeilijk. Ik heb er zelf ook nog anderhalf jaar voor nodig gehad voor ik het onder de knie had. Ik kwam in die tijd alleen in de kleine dorpjes als Vrouwenpolder, Gapinge en Lewedorp, want in Vlissingen dorst ik toen niet te komen. Maar toen ik het eenmaal te pakken had, ging ik naar Vlissingen, Middelburg en overal.”

Pensioen

Op het moment dat Willem Leijendekker door de PZC werd geïnterviewd, was hij net 65 jaar geworden en ontving hij voor het eerst een soort pensioen voor straatmuzikanten. Daarom trok hij in die tijd nog maar één keer per week door de straten als Koperen Ko. Aan de verslaggever vertelde hij: „Ik koop er onderdelen van mijn auto voor, ik betaal er mijn autoverzekering van en zorg dat ik wat achter de hand heb. Uiteindelijk heb ik nog drie kinderen thuis, die moeten ook eten en drinken en kleren hebben.”

Willem Leijendekker, eigenlijk bij leven al een legende, overleed op 18 april 1982 in zijn woonplaats Middelburg op 73-jarige leeftijd. Zijn creatie Koperen Ko stond model voor de figuur Nikkelen Nelis van Wim Sonneveld.

De beer is los

Het circus in de stad. Het was een jaarlijkse attractie, waar velen reikhalzend naar uitkeken. Sinds we ons bewuster zijn van het leed dat schuilgaat achter gedresseerde wilde dieren, is een foto als deze ondenkbaar. Een bruine beer die op het terras van het Vlissingse grand hotel Britannia een flesje frisdrank drinkt. Circus Boltini maakte in 1961 reclame door met de beer de stad in te trekken.

| Foto PZC | ZB Beeldbank Zeeland, rec. nr. 130368

Het fenomeen braderie is overbekend, maar wist u dat Terneuzen het eigenlijk heeft uitgevonden? Braderie is een vervorming van 'braderij', toen vrouwen hun vlees op straat bakten en braadden wegens brandgevaar in hun houten huizen. Dat trok marskramers en marktkooplui met het idee: waar mensen zijn valt iets te verkopen.

door Margreeth
Ernens-Abrahamse

Dit buitenshuis verkopen pasten de Terneuzense winkeliers in 1935 toe voor hun eerste Braderie, tot dan toe een onbekend verschijnsel in Nederland. Als speciale actie reed er een 'dubbeltjestram': men mocht voor een dubbeltje van de ZVTM per tram vanuit alle dorpen in Zeeuws-Vlaanderen naar Terneuzen reizen. Het bracht de stad een ongekend hoog aantal bezoekers.

Sprookjes

De oorlog onderbrak de succesvolle formule en pas in 1966 werd de Braderie van Terneuzen nieuw leven ingeblazen. De winkeliersvereniging van de Noordstraat bedacht het thema 'Sprookjes' en organiseerde van alles wat mensen zou kunnen trekken.

De ondernemers sprongen daar enthousiast op in met speciale kortingsacties en gaven hun winkels en marktkraampjes een sprookjesachtig aanzien.

Terneuzen ging in stijl tijdens jaarlijks braderiefestijn

Bloemenhuis Flora beeldde in 1968 de operette Der Zigeunerbaron uit. Op de foto ons hele gezin met de twee winkeldames.
| Foto familiearchief Abrahamse

Niemand ontquam aan de grote verkleedpartij, iedereen, de kinderen inclusief, ging in stijl.

Ter promotie van de braderie maakten de ondernemers met versierde bedrijfsauto's een op-

tocht door Zeeuws-Vlaanderen. Het had als gevolg dat gedurende de vier braderiedagen je bijna

over de hoofden kon lopen, zo druk was het.

Groots uitpakkt

Het succes van de sprookjesbraderie smaakte naar meer en in 1967 was Terneuzen tijdens de braderie 'Trefpunt van de Wereld'. Winkels, kraampjes en terrasjes werden creatief omgetoverd en er werd groots uitpakkt met artiesten, muziek door verschillende harmonieën en een kunstmarkt in Montmartre-stijl. Een commentator hield via een omroepinstallatie het publiek op de hoogte van nieuwtjes en draaide muziek, en Frank Koulen, bekend als 'de neger', zorgde met een dweilorkestje voor een swingende sfeer.

Groot feest

In de volgende jaren werd braderie gehouden met als thema's Operette (1968), Koopmansstad (1969), Vliegende Hollander (1970, het eerste lustrum) en Wild West City (1971). Iedere braderie trok een kleine honderdduizend bezoekers en de middenstand deed goede zaken. De inmiddels traditioneel geworden ticker-tape-parade, met medewerking van vijf drumbands, werd overgoten met confetti, die dagenlang bleef rondwarrelen. Met straatartiesten, goochelaars, tekenwedstrijden voor de kinderen, een draaiorgel en verschillende muziekprogramma's was het jaarlijks een groot feest.

Voorloper van het Flevo-festival

Bijna een halve eeuw geleden had Zeeland de aftrap van wat later het grootste gospelsfestival van Nederland zou worden. Dit Kamperland Muziekfestival vond plaats van 17 tot 20 augustus 1978 aan de oevers van het Veerse meer.

door Peter Blom

De mensen van het eerste uur waren John Oostdijk uit Krabbendijke en Victor van Heusden uit Dordrecht. Het waren de tijden van legendarische popfestivals in het Rotterdamse Kralingse Bos die Oostdijk deden verzuchten: „Zo iets moeten wij ook hebben.” John was 30 jaar en sinds 1971 terug uit Amerika, waar hij in New York een bijbelschool bezocht. Van Heusden was 29 jaar, voormalig supermarktmanager te Dordrecht en regieleider bij Youth for Christ. Hun liefde voor muziek en het verkondigen van het evangelie kwamen samen in het organiseren van een christelijk muziekfestival. Het Britse gospelsmuziekfestival Greenbelt was voor hen een voorbeeld. Terug in Zeeland kwam John in contact met Youth for Christ in Goes. Deze groep had jaarlijks

een vakantiecamp in Kamperland. Toen hij 'Kralingen' op de autoradio hoorde dacht hij aan het Veerse Meer. Met camping 'de Schotsman' werden afspraken gemaakt om te vragen wat er mogelijk was.

Vorbode

De herinneringen van John Oostdijk en anderen die Kamperland 1978 hebben meegemaakt zijn gepubliceerd. Daaruit is op te maken hoe men pionierde. Eerst moest het hoofdbestuur van Youth for Christ worden overgehaald.

Op de eerste bestuursvergadering werd gevraagd hoeveel bezoekers er te verwachten waren: „Meteen riepen er al een paar: 'Hoger dan de 700 kom je toch nooit!' Terwijl Victor en ik zeiden: 'Nou, 1500 ongeveer, dat moet je de eerste keer kunnen halen'. Dat lukte en het was een voorbode hoe het uit zijn jasje zou groeien.

Cliff Richard

In de programmering stonden grote namen van de christelijke muziek. In de vier jaar dat 'Kamperland' bestond zouden grootheden als Cliff Richard en Larry Norman naar Zeeland komen. Op de kleinere podia kon je ook luisteren naar minder

bekende christelijke bands, theater, cabaret en christelijke sprekers. Op het festival was ook altijd veel ruimte voor christelijke kunstenaars.

De herinneringen aan het eerste festival bleven hangen. Een van de klappers was de groep Ishmael United, die het festival op zondagmiddag afsloot. Een nogal in het oog springende 'punk/new wave' band met veel lol op het podium en behoorlijk direct met de christelijke boodschap. Rinie Vaane uit Middelburg denkt terug aan die mooie tijd. Het antwoord om te helpen een christelijk muziekfestival op te zetten was voor Rinie de vraag uit het lied van gospelartiest Larry Norman Why Should the Devil Have All the Good Music? Larry Norman verdedigde hiermee zijn eigen activiteiten in de wereld van de rock 'n roll als evangelisch christen.

Waayenburg

Het eten voor de festivalbezoekers kwam van de Waayenburgschool in Middelburg. Hier werden grote pannensoeppanzen gekookt en broodjes gesmeerd die naar Kamperland werden vervoerd. In 1982 werd besloten om dit Kamperland Festival te verhuizen naar de Flevopolder waar het uitgroeide tot een massaevenement.

Maandenlang werd naar het fruitcorso uitgekeken

„Eeuwig zonde”. Zo reageren nog steeds veel Goesenaren op het besluit om vanaf 1969 te stoppen met het fruitcorso. Want naar dit jaarlijks terugkerende volksevenement werd altijd weer reikhalzend uitgekeken.

door Albert Kort

Maanden tevoren werd met de voorbereiding begonnen. Het ontwerpen van de frames, het beplakken van de wagens, het maken van kleding: dit alles kostte nu eenmaal veel tijd. Ik sprak met een aantal mensen die erbij betrokken waren.

Marrie Quinten was negen jaar, toen ze als fruitprinsesje het feest meemaakte. In een karretje temidden van de grote praalwagens en rondgetrokken door de straten van Goes kon ze haar geluk niet op. Zelden stond ze zo in de schijnwerpers! Het jurkje dat ze die dag droeg, was door de buurvrouw genaaid. De dia-deem en de handschoentjes had ze van een nichtje gekregen. Aan het karretje waren kistjes vastgemaakt, volgeladen met appels en peren die tijdens de rondrit werden uitgedeeld. Het fruit was geleverd door Korstanje, de groenteboer die het gezin iedere week trakteerde op wat fruit en groente en in ruil daarvoor een door Marries moeder gebakken appeltaart kreeg.

Appelmoes

Ze weet nog dat de optocht die in de Goese veilinghal van start ging, zo'n twee uur duurde en duizenden belangstellenden op de been bracht. In haar tijd

trok de stoet niet langer door de binnenstad, zoals in de jaren zestig. De praalwagens waren in de loop der tijd namelijk zo groot geworden, dat het onmogelijk was om ze nog langer door de nauwe straten van de Goese binnenstad te manoeuvreren. De appels zouden in de scherpe bochten tot appelmoes worden vermalen.

Leuni de Koeijer kwam via haar tante in aanraking met het fruitcorso. Tante had haar gevraagd om mee te helpen met het maken van de kleding voor de hofdames en fruitfeeën. Een heel karwei, vertelt Leuni. „Voor de fruitfee en hofdame moesten verschillende jurken met de nodige versiersels worden gemaakt. De fee kreeg een witte japon, de hofdame een lichtblauwe.”

High van Bison Kit

Mevrouw Kopmels was een van de vele vrouwen die de praalwagens volplakten met appels en peren. „Eerst werden ze doormidden gesneden, waarna ze in de schuur met Bison Kit aan de wagens werden geplakt. Emmers boordevol lijm gingen erdoorheen. Na afloop kwamen we altijd een beetje 'high' van de walm naar buiten.”

Het fruitcorso in Goes is al lang ter ziele. Vandaag de dag zou het als een gigantische verspilling van voedsel worden gezien. Alhoewel, in Tiel waar het corso nog steeds bestaat, denken ze daar anders over. Daar gaat het fruitcorso met zijn tijd mee. In 2022 deed er voor het eerst een duurzame corsowagen mee die gebouwd was met natuurlijke lijm, waardoor het fruit kon worden hergebruikt. Een ideeetje voor Goes?

Praalwagen in de vorm van een Vikingschip tijdens het fruitcorso in 1967. Beeld komt uit de film 'Van bloesem tot vrucht'. | Foto: Zeeuws Archief, Fotoarchief ZLM, nr 182-1

Oma van Eekelen en Marrie. | Foto: collectie familie Quinten, Heinkenszand

Ook de kleine fruitfee had een miniatuurwagen in de optocht.

| Foto: collectie familie Quinten, Heinkenszand

'n Slôôte langst 't spoor

Kzie 't nog gebeuren. 't Was op een vrijdagmiddag, 'alf augustus en de zonne stoeng te gloeien an d'n 'emel. De leste dag van een 'êel geslaogde jeugdverkantieweek. In een kwartier verkleurende de slôôte van groen nao spierwit.

Me schreven eind van de jaoren sestig. Ik 'ao m'n eihen ingeschreven voo de jeugdverkantieweek in Souburg. 'n Weekje optrekken mee die joenge gasten van de laagere schoole, dat leek me wel wat. Wat sporten, 'n puzzeltochtje maoken deur het

durp, ziengen en wat spilletjes doen.

't Leutigste van alles, las ik in 't programma, dat was hutten bouwen op een stik weie tegen 't voetbalveld an. En op donderdagaovund mochten dan de vaoders en moeders kommen. Dan wier de weke afgesloten en staoken me de hutten in den brand. Op dat weitje bie 't spoor.

Speurtocht

Twêe diengen binnen me bie gebleven. Me deejen 'n speurtocht deu Souburg. Onderwegt allemao opdrachten, zô van: Wie weunt 'r 'iere op nummer vuuf-

tiene? Of: kiek bie de bakker, 'oevee een rezienebrôod kost. Naor 'n 'alf uurtje was 't vier bie de mêeste kinders al 'n brokke gedôofd. En toen kwaomen me bie 'n sjieke bungalow mee 'n een grôôt gazon. En daarop stoeng 'n sproeier die al draoiende 't gazon nat maokende. Eén van de gasten, Erwin, stappende over d'n 'aoge, liep op de sproeier af en liet z'n eigen zêekend nat spetteren.

„Lekker joeng”, riep 'n tegen ons. 't Was niet 't goeie voorbeeld van me, mao ... Je snapt het wel ee?

Rinus Willemsen uit Biervliet is een van de streektalspecialisten in Zeeland. Speciaal voor Zeeuws Weerzien klimt hij in de pen.

Binnen de korste keren stoengen me alle zevene te dansen en te spriengen. Dat 'ao nog wel een stuitje geduurd, as wudder niet begonnen te ziengen en roepen. Mao dao goeng boven 'n raom open en 'n vint riep naor ons dat me mosten opsodemieren. Ook dien opdracht 'en me bots uitgevoerd. Me stappenden recht naor ons beginpunt: 't voetbalveld van Souburg.

Melk

Op vrijdagmiddag most de leidieng alles opruimen. In de kantine stonden nog tientallen pakken melk op de koele vloer.

De kinders droenken toch mao liever limenaode. Vandaar dat grôôte overschot. En al die pakken wieren in de slôôte achter het klêêdgebouw in de slôôte leeggegoten. En nog ielke kêêr as 'k in de trein d'r langst riej, dan moen 'k aan die glansrijke weeke dienen. Ook an die melk.

MCD Revue liet lachen én verzuchten

Wat jammer dat ik die man zelf niet meer kan spreken: Marinus Cornelis Doeleman (1907-1976). Zijn initialen MCD zijn onlosmakelijk verbonden met het woord 'Revue'. Hij was de spil van tien spetterende shows in de Zierikzeese Concertzaal tussen 1938 en 1955. De MCD Revue liet mensen lachen én verzuchten, want soms deed het best een beetje pijn.

door Ali Pankow

„Ze konden je aardig op de hak nemen”, wist hoofdredacteur Tinus Bij de Vaate (1920-1982) van de Zierikzeesche Nieuwsbode me destijds steeds wat smalend te vertellen. „Hoezo?”, wilde ik weten. „Nou, onze eigen krant bijvoorbeeld”, memoreerde Tinus wat onwillig. „In die tijd werkte de drukpers niet zo goed en waren de letters nogal bibberig. Komt er in een sketch tijdens zo'n revue een man het podium op, die zogenaamd bijziend en scheel was. Toen ze hem vroegen wat er met hem aan de hand was, antwoordde hij met: 'Oh, ik heb net de Nieuwsbode gelezen'. Heel de zaal lachen natuurlijk”, aldus Tinus. Wellicht had ik hem toen veel meer moeten vragen over die legendarische MCD, die met zijn drie creatieve makkers Chris Unger, Johan Brouwer en Leo Canters de hechte kern vormden van dit revuegezelschap waar

wel honderd zangers, dansers, muzikanten, turners, conferenciers uit stad en regio aan meededen. Ze hadden allemaal hun dagelijks werk en hun zorgen in vaak moeilijke jaren (crisis, oorlog, Ramp). Waar haalden ze de geest- en daadkracht vandaan om zulke groots opgezette shows te maken met als lichten- de voorbeelden de toenmalige Sleeswijk Revue en artiesten als Lou Bandy en het duo Snip & Snap.

Uitlaatklep

„Voor mijn vader, Jean Kotoun, was het waarschijnlijk een uitlaatklep naast zijn drukke werk en verantwoordelijkheid voor zijn kapperszaak en ons gezin”, veronderstelt Ron Kotoun. „Ik was te jong toen om die revues zelf te hebben meegemaakt, maar ik herinner me nog wel dat mijn vader, die de trompet en

Alle medewerkers aan het toneelstuk Het Café uit de M.C.D.-revue 'Laat ie fijn Zijn' in 1944 in de Concertzaal aan de Paardenstraat in Zierikzee. | Foto Zeeuws Archief, Beeldbank Schouwen-Duiveland, nr A-12607

soms de viool bespeelde, er zelf ook een Hawaiï-gitaar voor heeft gebouwd. Ik hoorde ook over zo'n mooi Honolulu-decor en

over hoe enthousiast het publiek steeds weer was. Voor de mensen moet het belangrijk vermaak zijn geweest.”

M.C. Doeleman zingt het liedje 'Klein vogelein' uit de M.C.D.-revue 1944 'Laat ie fijn Zijn'. | Foto: Zeeuws Archief, Beeldbank Schouwen-Duiveland, nr A-12578

Evergreen

In de Kroniek van Stad en Lande in 2021 wijdt auteur Rob van Leeuwen een uitgebreid artikel aan de Revue van MCD met tal van exacte gegevens over de optredens door de jaren heen. Een evergreen die nog weleens opduikt, is het lied 'Ons binne m^a boertjes' met als laatste couplet:

*'Want kom je uut Olland,
Bie ons ier nea 't strand
Dan bê je ier welkom
In 't Zeeuws boerenland.
Dan doe iederêen, wat ie ênigszins kan
M^a wor toch oak greag een tikje beter d'er van'*

Porgy en Bess in Terneuzen

Direct na de bevrijding in 1945 brak een periode aan waarin veel Nederlanders uit de band sprongen in een poging alle oorlogsellende van zich af te spelen. Feest na feest vond plaats, met alle uitwassen van dien. Elke Trees had haar Canadees. Overheid en kerkgenootschappen waarschuwden ernstig tegen de uitspattingen die er overal in het land plaatsvonden.

door Allie Barth

Op muzikaal gebied kwam het tot een revival van de New Orleans- en Dixieland. Dat was vrolijke dansmuziek. Bekende bands van vlak na de oorlog waren de Dutch Swing College Band, de Dixieland Pipers en de Down Town Jazzband.

Wapens

In Zeeland bleef men niet achter, al werd daar meer de 'gewone' populaire muziek gespeeld, waarbij het net als bij de dixieland zo af en toe uit de hand liep. Zo werden er wapens gebruikt tijdens een feest in Slot Ostende in Goes in 1945.

Maar vergis u niet, het Dutch Swing College heeft in de jaren vijftig zeer regelmatig in Zeeland, onder meer in de Goese Prins van Oranje, opgetreden. Het was toen nog geen professionele band. In 1944 marcheerde Frank Koulen, een Surinamer, Terneuzen binnen. Hij was muzikant bij de geallieerden en kende vanzelfsprekend de Amerikaanse amusementsmuziek. Hij bleef in Terneuzen hangen, trouwde er en begon in 1957 een lunchroom. Frank was een groot liefhebber van jazzmuziek, wat in 1969 leidde tot de oprichting van jazzclub Porgy en Bess.

Jazzfestival

In die club werd het jazzfestival van Terneuzen geboren. Club en festival bestaan nog steeds. Maar Koulen bracht voordien

al incidenteel jazzmuziek in de stad. Halverwege de jaren zestig organiseerde hij een concert van oud-leden van de Dutch Swing College Band. Met ingang van 1 januari 1960 was dat een beroepsorkest geworden en niet alle toenmalige leden voelden voor een loopbaan als jazzmuzikant.

Koulen zorgde voor een aanplakbiljet, waarop de naam Dutch Swing College Band prominent te lezen was. De grote letters hadden ten doel publiek te trekken. Dat was echter niet naar de zin van de manager van de DSC. Afgelasting van het concert dreigde. Na enig gesteggel besloot Koulen het aanplakbiljet aan te passen en kon het concert doorgaan.

Standbeeld

Maar het publiek was de oud-leden nog helemaal niet vergeten en zo werd dat concert een groot succes. Dat leidde ook nog eens tot de oprichting van de Reunion Jazzband. Frank Koulen overleed in 1985. Maar zijn Porgy en Bess bestaat nog steeds. In 2022 plaatste men een standbeeld van Koulen in Terneuzen. Het naamloze steegje naast Porgy & Bess is omgedoopt tot Frank Koulensteeg.

Het standbeeld van Frank ('de neger') Koulen in Terneuzen, de grondlegger van het jazzfestival. | Foto Willem Staat

Woodstock in de polder

Eind jaren zestig, begin jaren zeventig van de vorige eeuw was de periode van de omwenteling. Lang haar, psychedelische muziek, protest tegen het establishment, vrije liefde en marihuana. Muziekfestivals als Woodstock (1969) en Holland Pop Festival Kralingen (1970) waren het walhalla voor de progressieve jeugd en een gruwel voor hun ouders. Het waaide over naar Zeeland. Park Toorenvliedt en Molenwater in Middelburg werden Woodstock in de polder.

door Peter de Jonge

Nooit vergeet ik de klanken van de scheurende saxofoon van Tom Barlage tijdens het optreden van de Groningse band Solution op een zomeravond in Toorenvliedt. Het publiek was relaxed. Joints werden doorgegeven als estafette-stokjes. Voor de vijver lag een rij alternatievelingen in hun slaapzak. Toen er een koele windvlaag over het terrein trok, zag ik vrijgevochten bh-loze meisjes naast de jongens kruipen om warm te blijven.

Vrijheid

De festivals ademen vrijheid. Op het geurende gras de klanken in je oren laten zweven, dromerig meedeinen. Luisteren naar gedichten die je niet begreep, maar wel vernieuwend waren. Macrobiotische hapjes proeven, die anders smaakten dan moeders groentesoep of stampot. De luiken naar een nieuw vrij leven werden wagenwijd opengezet.

„Het was een fantastische sfeer”, herinnert Rob Maaskant (73) zich. Met Zeeuwse groepen als The Skybolts, Flarth en The Night Revellers. En als hoofdadact Het: de Amsterdamse groep bekend van ‘Ik heb geen zin om op te staan’. Projectleider Burny Bos (later bekend geworden als Ko de Boswachter) van De Beuk had de smaak te pakken en organiseerde een festival rond de muziektent op het Molenwater. Met Beautiful Idaho en de Britse groep MAN. Die speelden

zo hard dat het Gasthuis, toen nog hospitaal, overwoog om patiënten van enkele afdelingen tijdelijk te verhuizen. „Ach, je testte alles uit”, lacht Maaskant. Hij ontwikkelde die dag de lichtshow die met ronddraaiende schermen voor een psychedelisch effect zorgde.

Hippies

Dankzij de Beuk (later Open de Beuk) en de VPRO, dat festivals als Campus en Piknik organiseerde, kwamen artiesten als Supersister en de Engelsman Jack Bruce, ex-lid van Eric Clapton's The Cream, naar Zeeland. Altijd een gemoedelijke sfeer. „Wij waren de hippies. Er waren nooit relletjes. Er kwamen wel eens ‘kuiven’ die rotzooi wilden trappen, maar zodra de politie erbij kwam koos, die altijd de kant van ons: de hippies.”

Openlucht muziek-evenement in 1970 op het Molenwater te Middelburg met optreden van de Engelse popgroep 'Man' georganiseerd door vrijetijdscentrum 'Open de Beuk'. | Foto: Zeeuws Archief, Fotoarchief Dutch J den Hollander, nr 32

► **Hoes van de popart-groep Het.**
► **Festival Music in the Park georganiseerd door jeugdcentrum De Beuk in het openluchttheater Toorenvliedt, Middelburg.** | Foto: Fotoarchief PZC, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 166068

VPRO Campus in 1971 in park Toorenvliedt te Middelburg met optredens van Cosmic Dealer en Solution. Op de foto's o.a. bassist Jack Bruce, jazzgitarist Larry Coryell, Nick van Raay, Rob Maaskant, en Frits Salomons. | Foto: Zeeuws Archief, Fotoarchief Dutch J den Hollander, nr 75

Veel muziek op Brouwse dag

De Brouwse dag wordt al vanaf 1979 gehouden. Alleen tijdens de twee coronajaren ging het feest in Brouwershaven niet door.

door Ans van Nieuwehuijze

Hoogtepunt van al die dagen is de muziek-play-in. Muzikanten van harmonie- en fanfareorkesten en van brassbands geven in twee openbare repetities al een voorproefje van het slotconcert dat in de middag, doorgaans voor een groot publiek, wordt opgevoerd.

Eisen aan het meedoen worden niet gesteld. Oud en jong, geofend of beginner... iedereen kan zijn of haar steentje bijdragen.

Muziek Play In met amateur-musici op de Brouwse Dag in 1983. | Foto: Johan Berrevoets, Zeeuws Archief Beeldbank Schouwen-Duiveland, nr BRO-0246

En de deelname is gratis. Iedereen brengt het eigen muziekinstrument mee.

Apollonia

Op de achtste juli van dit jaar krijgen de vele orkestleden uit binnen- en buitenland bijstand van een gelegenheidsdrumband en van majorettevereniging Apollonia.

De naam van de majorettevereniging is afgeleid van de muziekvereniging Apollo die bestaat uit verschillende muzikale groepen, onder andere een drumband en een brassband. Apollonia verzorgt door de dag heen ook diverse optredens.

Voorenomme

Vroeger was er alleen de fanfare, die optrad bij speciale gelegenheden als Koninginnedag. Er werd ook gemarcheerd door de straten van de smalstad en er waren optredens in de ronde muziektent op de Markt, in de volksmond ‘Voorenomme’

genoemd. Die muziektent is op de Brouwse dag te klein om alle muzikanten te herbergen. Traditie is al vele jaren dat er een tribune aan weerskanten van de tent wordt gebouwd, als een soort vleugels. De Brouwse dag beslaat niet alleen die zaterdag in juli, maar begint al op vrijdagavond. In een grote tent op de markt zijn er dan diverse muziekoptredens.

Braderie

Onderdeel van de zaterdag is ook een braderie met kinderplein en een presentatie van oude voertuigen op het museumplein. Van de eerste braderie herinner ik mij de opgestelde oude landbouwtrekkers, een brandweer-auto en een dorsmachine. De zaterdagavond zijn er ter afsluiting van het Brouwse festijn nog twee optredens. Alle activiteiten worden op de Markt en rond de oude jachthaven gehouden.

De zomer in je bol

In de zomer zijn we vrolijk en uitgelaten. „Je hebt de zomer in je bol”, zeggen we dan. Die vrolijkheid blijkt ook uit de vele festivals en festijnen die er worden gehouden. We schateren, we dansen en we drinken op feestterrein, terras, balkon of in de tuin.

Kermis, braderie, circus... ze kwamen en komen allemaal langs zodra de zon de macht grijpt en ons van een schuchter binnenvolk omtovert tot mediterrane buitenmensen.

Medewerkers van de ZB zochten onder leiding van Rebecca Niculae in de Beeldbank Zeeland naar fotomateriaal dat ons meevoert naar die uitbundige tijd.

1 Koningin Juliana in juni 1954 met dames in Zuid-Bevelandse protestantse dracht tijdens de Provinciale Zeeuwse Manifestatie op de Markt in Middelburg. | Foto: C. de Boer, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 65451

2 Optreden van jeugd circus Reinardi in 1969 in Hulst. Hoelahoepen op een ton. | Foto: C. de Boer, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 155511

3 Festiviteiten t.g.v. het 500-jarig bestaan van het dorp Bruinisse. | Foto: Fotoarchief PZC, ZB Beeldbank Zeeland, 158320

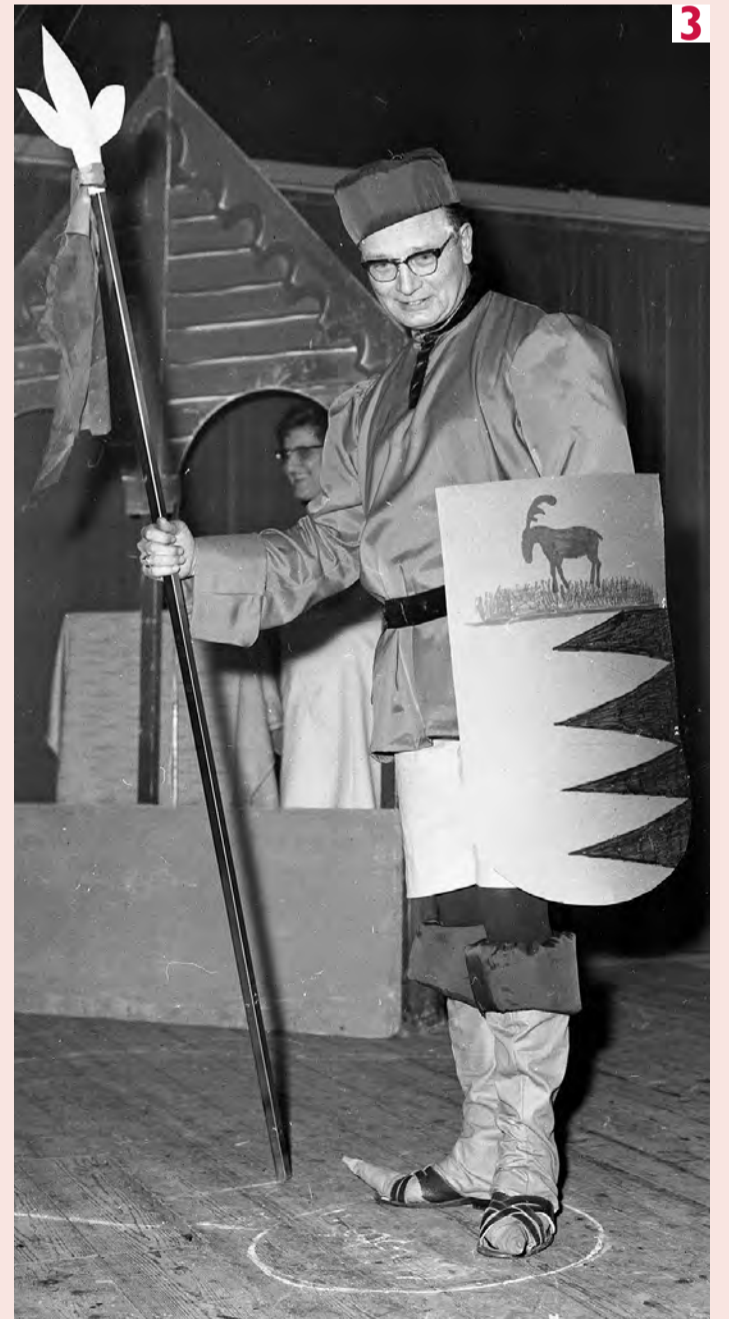
4 In 1959 werd in Kloetinge een muziekfeest gehouden dat niet iedereen inspireerde. | Foto: Jacqueline Midavaine, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 122320

5 Taptoe te Aardenburg in 1956. | Foto: Oscar de Milliano, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 32306

6 Muziekfestival voor harmonieën in 1964 in Waarde. | Foto: ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 151587

7 Jeugd circus Hogerop (1964) in Goes. | Foto: Jacqueline Midavaine, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 118636

WILT U OOK ADVERTEREN IN DEZE KRANT?

Informeer naar de mogelijkheden
E-mail: drukkerij@meulenberg.nl

Meulenberg
Media

Rotterdamsekaai 61 - 4331 GN Middelburg
Tel.: 0118 63 51 26 - www.meulenberg.nl

Al wat de natuur U geeft is volmaakt...

...daarom is natuurzuivere **Planta** zoveel smakelijker en gezonder

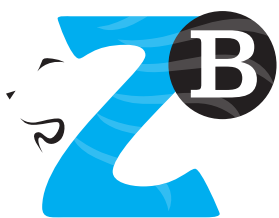
Zeeuws Weerzien werkt samen met:

Feest
VAN HERKENNING

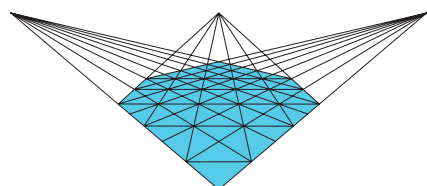
Distributie Zuid West
TRANSPORT & KOERIERS DIENSTEN

LA DOLCE VITA
LAMIADOLCEVITA.NL

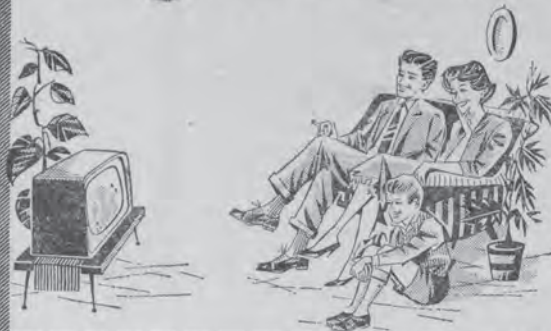

Bibliotheek van Zeeland

ZEEUWSARCHIEF

Als u tevreden kijkt ...

kijken wij ook tevreden!

Wij vinden het prettig als u ons opdracht geeft een Philips televisietoestel te leveren. Maar het leveren alleen is van weinig waarde; niet voor u en niet voor ons. Wij zijn pas tevreden, als uw kostbare nieuwe aanwinst bij u thuis staat. Als de installatie en het toestel perfect werken en als u zegt: „Is áf, ik ben dik tevreden". Dan hebt u ervaren wat **RADIO DE BUCK** service is en zult u onze diensten ook aan anderen aanbevelen. Daardoor kopen al jarenlang zovelen altijd en uitsluitend bij **RADIO LE BUCK**.

Kom ook eens kijken naar de prachtige Philips toestellen. In prijzen al vanaf

f 695,-

RADIO de BUCK

NOORDSTRAAT 84-86

TELEFOON 2373

TERNEUZEN

N.V. TRANSPORT MIJ.
«TERNEUZEN»

gevestigd te Terneuzen.
Vergadering van Aandeelhouders op donderdag 25 juni 1959 des n.m. 2 uur in het Hotel „Rotterdam", Westkolkstraat te Terneuzen.
Punten van behandeling liggen ter inzage ten kantore der Vennootschap. Aandeelhouders worden er op gewezen, dat tengevolge artikel 21 der statuten, de aandelen, indien men ter vergadering wonat te komen voor 23 juni 1959 ten kantore der Vennootschap of bij de heer J. G. van der Peijl, Veerplein 10, Papendrecht, moeten worden gedeponeerd.

De President van
Commissarissen.

Te koop gevraagd:

10.000 kg HOOI

P. DE SMIT,
Stroodorpse 33, Sluiskil.

Woensdag
Gehaktdag

500 gram
KWALITEITS
GEHAKT
f 1.65

100 gram
ONTBIJTSPEK
f 0.42

HUZARENSLA,
heerlijk op de
boterham
f 0.60
per bekerije.

faE.A. IJsebaert
Vlooswijkstraat 57

BALL-PENNEN
N.V. Fa P. J. v. d. SANDE

Thoolse dagen: het begon met de Fokveedag

Het is allemaal begonnen met de Fokveedag. Daar werd in mei 1957 een aanzet voor gegeven, elders in Zeeland werd die al eerder gehouden.

door Jopie Meerman

Tholen kon niet achterblijven, dus er stond een oproep in de Eendrachtbode. In 1958 zou de grote ZLM-tentoonstelling op Tholen zijn en de deelnemers werden uitgenodigd te komen met het fokvee: koeien, paarden, schapen, kalveren. De jurering was in handen van onafhankelijke verenigingen.

Olifantjes

De eerste locatie was Poortvliet. Later verhuisde het festijn, inmiddels tot Thoolse Dagen gepromoveerd, naar De Komme in Scherpenisse en weer later naar de wei bij Kooijman in Sint-Annaland. Bezoekers wandelden rond over het stoffige en soms modderige, terrein. Tribunes waren er niet, met lege platte karren ging het bijna even goed. Het evenement duurde drie dagen en telde mee op de feestkalender. Er was immers voor het publiek, dat niet alleen uit de agrarische sector kwam, van alles te doen. De Partij voor de Dieren zou nu niet akkoord gaan. Zo konden schoolkinderen op olifantjes rijden, en sommigen herinneren

zich nog dat er zelfs een keer een kameel kwam opdraven. Kinderen van de boeren werden betrokken bij de Fokveedagen. Ze mochten hun kalfjes laten zien en kregen daarvoor vrij van school. Klasgenootjes waren dan natuurlijk jaloers, maar ook aan hen werd gedacht. Op het feestterrein was van alles te doen tijdens de Thoolse Dagen. Voor de jeugd kwam De Fabeltjeskrant. Ook ouderen, toen nog bejaarden genoemd, werden gezellig uitgenodigd op het feest. Er waren modeshows, talentenjachten en zelfs Lee Towers kwam, hoewel hij zich tevreden moest stellen met 18 man publiek.

Regen

Helaas was er dikwijls een spelbreker bij de Thoolse Dagen: regen, en dat terwijl droog weer zo belangrijk was en is. Inmiddels was Trekker Trek een belangrijk onderdeel geworden. En ook dit jaar, nu de Thoolse Dagen naar de achtergrond zijn verdrongen, maar Tractor Pulling nog steeds floreert, was regen weer de grote spelbreker. Desondanks bewaren een heleboel mensen van Tholen en ver daarbuiten, goede herinneringen aan de Thoolse Dagen.

Fokveedag Tholen, 1965.
| Foto PZC, Beeldbank Zeeland rec. Nr. 151218

Deze schapen laten zich van hun beste kant zien op de fokveedag in 1968 in Scherpenisse.
| Foto Landbouwcentrum/Beeldbank Zeeland rec. Nr. 2203

Tholen was met tractor pulling tijd ver vooruit

Heb je het over de Thoolse Dagen, dan kun je niet om Trekker Trek heen. Dat onderdeel werd vanaf 1979 toegevoegd.

door: Jopie Meerman

Zeg je op Tholen: De Stille Kracht, dan krijg je niet als antwoord: 'Het boek van Coupeurs', maar: 'Dat is de allereerste sleepwagen die in 1973 op Tholen werd gebouwd'. Dat tractor pulling pas in 1977 in Flevoland geïntroduceerd werd, klopt niet.

Op Tholen weten ze dus wel beter. Maar waar het idee van de sleepwagen begon? Wellicht hadden ze beelden uit Amerika. Piet Fase en Lambert Bakx, de mannen die aan de wieg van die eerste sleepwagens stonden, leven niet meer. Maar hun 'uitvinding' kreeg in het magazine

Pulling Powers van 2022 alle aandacht.

Vertier

Hadden ze ooit kunnen voorzien dat wedstrijden en krachmetingen bij tractor pulling het publiek zoveel vertier zouden bieden? De Stille Kracht was met de crew's zomers elk weekend op pad, tot aan de Franse grens. Veiligheidsregels waren nog niet aan de orde. Gelukkig zijn er nooit ongelukken gebeurd.

Midden-Oosten

De Stille Kracht was ooit in Schoten bij Antwerpen. Een Arabier vroeg of men een paar wedstrijden in het Midden-Oosten wilde rijden, kosten geen probleem. Helaas waren er diverse redenen waarom dat feest daar in de zandbak toch niet doorging. Dus bleven vooral de Thoolse Dagen en De Stille Kracht onlosmakelijk verbonden!

Puzzel nummer 17: Festival

1		2	3	4	5	6		7	8	9	10	11
	12						13					
14	15	16				17			18			
19	20				21							
22				23								
24			25			26	27		28			
29					30	31				32		
			33	34				35	36			
	37		38		39	40		41				
42		43	44				45				46	
47	48				49	50					51	
52		53									54	
55		56			57					58		
59	60								61			
	62				63			64				
65				66				67				
	68									69		

© Louis Kesteloo

Horizontaal

1 hier vindt het muziekfestival Lowlands plaats 12 muziekfestival op Terschelling 13 Grieks eiland 14 klaar 16 tot werken in staat 18 roem 19 afgod van de Filistijnen 21 stad met de grootste kermis van Nederland 22 uitgang 23 vervelend wezen 24 godsdienst 26 ontsmettingsmiddel 29 binnengoed van een sigaar 30 faam 32 mij 33 lidwoord 35 vroegere Iraanse vorst 37 ruw, ongezouten 39 ongeluksgetal 42 zangnoot 43 luchtig gebak 45 Engels bier 47 lofdicht 49 eindigen 52 kip die eieren legt 54 managementteam (afk.) 55 bazige vrouw 56 zangnoot 57 griezelig 58 welke persoon 59 vlinderbloemige plant 61 dapper 62 onderwijs 63 zangnoot 64 verharde huid 65 stuk chocola 66 publiek vermaak in een grote tent 68 smaldeel 69 gesloten.

Verticaal

1 feestelijke markt 2 zangnoot 3 vroomheid 4 land in Azië (het vroegere Perzië) 5 zandheuvel 6 glamour 7 gitaarachtig instrument 8 ingenieur (afk.) 9 goed , goed rond 10 gast aan tafel 11 Turkse waterpijp 15 per fax verzenden 17 directie (afk.) 20 iets zeer belachelijks 23 vogelproduct 25 Gemeentelijke Geneeskundige Dienst (afk.) 27 i-grec 28 sultanaat in West-Azië 31 gehoororgaan 34 plaats in Gelderland 36 legervoertuig 37 geschenk 38 United States (afk.) 40 European Space Agency (afk.) 41 hoeveelheid 42 volkscultuur 44 plotseling 46 bedoeling 48 landbouwwerktuig 50 muziekgeselschap 51 jongensnaam 53 muziekfestival in Grijskerke 58 onstuimig 60 wc 61 biljartstok 63 deksel 66 circa (afk.) 67 Civis Romanus (afk.).

Breng de letters uit gelijkgenummerde vakjes over naar de balk hieronder. Bij juiste invulling leest u hier de in te sturen oplossing van deze puzzel.

67	44	11	37	22	56	41	49	21	43	64	14
1	65	28	7	58	51	24	35	19	45	32	

Puzzel mee en win

Stuur uw oplossing inclusief uw adresgegevens vóór 1 september 2023 naar puzzel@zeeuwswierzien.nl of Postbus 33, 4350 AA Veere. Onder de goede inzenders verloten wij drie boeken over een Zeeuws thema. Als unieke hoofdprijs kunt u het recent verschenen boek 'De Zeeuwse Riviera' winnen, een boek met mooie kaarten en foto's over de veranderingen in het landschap en de sporen die de geschiedenis heeft nagelaten in Zuid-west Walcheren. Het boek is ter beschikking gesteld door boekhandel/uitgeverij Het Paard van Troje in Goes. Schrijver en fotograaf Kees Bos zal het persoonlijk aan de winnaar overhandigen.

Een boek voor je moeder winnen

Eindredacteur Margreeth Ernens reikt de hoofdprijs uit aan Rina Wattel uit Vlissingen. Haar zoon won dit boek voor haar. | Foto: Hanneke de Vroe

Eens een Zeeuw, altijd een Zeeuw? Het lijkt er wel op, want Stefan Havermans uit Maastricht loste de puzzel in Zeeuws Weerzien nummer 15 op, omdat hij het boek 'Roerige tijden' van Wim van Gorsel zo graag wilde hebben. Het boek bevat foto's en verhalen uit Zeeland in de jaren 1975-2000.

Stefan kwam als hoofdprijswinnaar uit de bus, maar de overhandiging van het boek ging niet zonder slag of stoot, aangezien Maastricht een aardig eindje uit de buurt ligt. Dus bracht Zeeuws Weerzien een bezoek aan zijn moeder, Rina Wattel uit Vlissingen om haar het boek te overhandigen. Mevrouw Wattel bleek erg blij met het boek, want, zo zei ze, dat kréég ze van Stefan, omdat ze dol is op dergelijke boeken. Ze vertelde dat haar zoon nogal eens in de prijzen valt met puz-

zelen. „Hij werkte eerst in Amsterdam, en is later voor zichzelf begonnen. Toen is het gezin ook weer terugverhuisd naar Maastricht. Daar had hij zijn studie gedaan en zijn vrouw ontmoet. Ik denk niet dat hij nog terugkeert naar Zeeland, daar waait het veel te hard, vindt hij.” Het boek bracht meteen veel herinneringen aan vroeger boven. Ze liet een mooie foto van haar toen 92-jarige moeder zien, in zondagse Walcherse dracht.

„Ze liep nog dagelijks in dracht, ik niet hoor. Heb dat één keer gedaan voor een foto... Nou, nooit meer! Wat een werk om elkaar aan te kleden!” De sieraden van haar moeder prijken in een vitrinekastje. „Ze wilde niet dat ze naar het museum gingen, dus mijn zussen en ik hebben ze onderling verloot. Ze was heel trots op die zwart gitten kralen om haar hals. Zij droeg geen bloedkoralen, maar dus zwarte gitkralen. Prachtig.”

Prijswinnaars puzzel nummer 16

De juiste oplossing was: **Lente-kriebels.** Wij ontvingen een record aantal inzendingen uit binnen- én buitenland. Dank voor uw vele complimenten aan het adres van de redactie en Louis Kesteloo als maker van de puzzel in het bijzonder! Het boekje 'Het hart dier wereld - literaire stadswandeling door Middelburg', ter beschikking gesteld door ZB

Bibliotheek van Zeeland, is aan de volgende goede inzenders gestuurd: E.M.Th. Janssens, Heikant; H. Keukelaar, Kloetinge; K. Stroo, Middelburg. De hoofdprijs, het boek 'Zeeland 1950-1975 - Aolles wier anders', geschreven door Wim van Gorsel, is gewonnen door Mevr. v.d. Werf Pankow in Zierikzee. Wij nemen contact met u op voor de overhandiging.

ZOMER IN ZEELAND Een van de bekendste liedjes over Zeeland is gezongen door het duo Saskia & Serge. In Zomer in Zeeland bezingen ze alle facetten van een mooie, warme, liefdevolle zomer in onze provincie.

Ochtend in Zeeland
Een dorp aan een duinrand
Een klein hotel door groen omgeven
Ochtend in Zeeland
De zon van de zeekant
Ontvouwt een dag van lokkend leven
Ogen die stralen en zijgend vertalen
Gedachten verward en dooreen geweven
Ochtend in Zeeland
Een ochtend alleen voor ons beiden
Beiden....

Zomer in Zeeland
Een spoor in het duinzand
Een stukje grond in groen verborgen
Zomer in Zeeland
Met jouw hand in mijn hand
Een enkel woord

Een plan voor morgen
Duinen en stranden en strelende handen
Die niets willen weten van aardse zorgen
Zomer in Zeeland
Een zomer alleen voor ons beiden
Beiden

Avond in Zeeland
Een liefde in Zeeland
Een kleine tuin met koele bomen
Avond in Zeeland
Met sterren in Zeeland
Een zwoele nacht
Vol warme dromen
Dagen en weken van stilte verstreken
Kan aan dit geluk ooit een einde komen
Leven in Zeeland
Een leven voortaan voor ons beiden
Beiden.

Aanbieding van de elpee Klomppop '81. Links met bril Henk Koch van de Zeeuwse Culturele Raad. De plaat wordt aangeboden door een van de initiatiefnemers, René de Dreu. | Foto: Jaap Wolterbeek, ZB Beeldbank Zeeland, recordnummer 119039

Klomppop: de elpee flopte, maar het festival klopte

23 januari 1982. We staan met een man of vier in de ijskoude Zeelandhallen, die toen nog gewoon de veiling waren. Op het kraam staan dozen met zeker 200 langspeelplaten: Klomppop '81. Dat er een p ontbreekt berust op een vergissing. We verkopen er weinig en aan het eind van de dag zeulen we de dozen met platen weer mee. In de tijd erna loopt de plaat nooit echt lekker.

door Mieke van der Jagt

Het is nochtans de weerslag van het allereerste Klomppop Festival in de geschiedenis en het heeft heel wat voeten in aarde gehad om hem te maken. Tijdens het festival, toen nog in De

Stenge in Heinkenszand, heeft Ron Konings live-opnamen gemaakt. Ad Boonman, vanaf dag één tot heel lang daarna de drijvende kracht achter het festival, heeft tien Zeeuwse bands bij elkaar gezocht: de fine fleur van het toenmalige popleven in Zeeland. Ze hebben allemaal een paar nummers gespeeld en René de Dreu heeft zich opgeworpen als producer. Ik vraag me af of er ooit in de geschiedenis van het vinyl zo veel over een plaat is vergaderd.

Schor Records

Er moest natuurlijk geld komen. De Zeeuwse Culturele Raad droeg bij en Kees Petiet van Bar Americain in Middelburg kocht op voorhand een hoop platen. En natuurlijk konden er een heleboel naar iedereen z'n ouders, opa's, oma's, tantes en ooms. En hoe moest het label heten? Na diepgaand overleg werd dat Schor Records. Dan was er nog de vraag welk nummer er op de plaat moest. Ze hadden er

immers meerdere gespeeld. Daar kwam bij dat voor de meesten een plaat maken iets geheel nieuws was. Een demo, dat wel, maar alleen Jan Blok had ooit in eigen beheer een LP uitgebracht. What loneliness can do. De bijna dagelijkse goede raad van Jan maakte niet dat het echt opschoot. En wie moest de hoes ontwerpen? Dat kon Lupo uit Zierikzee heel goed, maar die zag zich beperkt door de algemene opvatting dat er van alle bandjes een fotootje op de voorkant moest.

Soepel

De achterkant werd daardoor het mooist. Na veel op en neer rijden met mastertapes en andere boodschappen, werd de plaat eind oktober overhandigd aan Henk Koch van de Culturele Raad in het bijzijn van veel muzikanten. Zo stroef als de platenverkoop ging, zo soepel werd Klomppop een festival waarmee je rekening houdt. Dit jaar speelde de 40ste editie.

Streetfood:

Mosselen op Oosterse wijze

De dagen worden langer, de zon laat zich steeds vaker zien, en het Zeeuwse zwarte goud komt er weer aan: mosselen! De mossel is een geweldig mooi en voedzaam product waarmee ik graag werk. Ons restaurant

Nu de zomer er aan komt dit keer een leuk smaakvol gerechtje in streetfoodstyle: gewokte mosselen op Oosterse wijze. Met dit gerechtje heb ik zelf op wat events gestaan als Cuisine Machine.

Recept

Seizoensrecept van onze kok Cas Zwemer, restaurant Zeeuwse Streken Middelburg

Mijn recept

1 kg Zeeuwse Mosselen
1 teen knoflook/ 1 tak verse munt/ 6 takjes koriander/ 1 sjalot/ 1 eetlepel kurkuma/ 1 rode verse peper/ 200 ml kokosmelk
Snij de groente fijn in stukjes van 0,5cm

- 1 Zet een wokpan op hoog vuur en laat deze heet worden
- 2 Doe een scheut olie in de wok en zet de kruiden aan tot ze kleuren. Hou een takje koriander achter
- 3 Gooi de mosselen in de pan en blus ze af met kokosmelk
- 4 Haal ze van het vuur als ze net openspringen, dan vind ik ze persoonlijk het lekkerste. Als je ze iets gaarder wilt: 1 minuut laten doorstoven met een deksel erop
- 5 Verdeel de mosselen met een schuimspaans over 2 bakjes, giet er een klein beetje kookvocht over, en sprenkel op het laatste de rest van de koriander erover

Tip

Bewaar het kookvocht. Dat is een heerlijke basis voor een bouillon!

Bellen, bellen, bellen, zodat alle kranten op de goede plekken komen

Truus Sepers-Peters

Zeeuws Weerzien steunt op vrijwilligers. Van bestuur, redactie, vormgeving tot distributie en leesteam. Elk nummer laten we een vrijwilliger aan het woord. Ditmaal: Truus Sepers-Peters uit Vlissingen.

Wat doe je bij Zeeuws Weerzien en sinds wanneer?

Sinds een klein jaar zorg ik dat de distributie van de papieren krant Zeeuws Weerzien goed verloopt. De lijsten van afhaalpunten, waar alle kranten in pakketten worden bezorgd, zijn nogal eens aan veranderingen onderhevig. Soms zijn daar onduidelijkheden over en daar bel ik dan over. Af en toe wil

een afhaalpunt meer of minder kranten ontvangen. Verder bel ik ook met nieuwe contacten om te vragen of ze genoeg exemplaren hebben gekregen en of het bevalt, of alles duidelijk is. Ik krijg ook veel veranderingen door via het contactformulier van de website.

Een enkele keer loopt het ergens niet erg lekker, dan moet ik dat nabellen of er heen gaan. Het kan ook fout gaan met de plek waar een pakket krantjes moet worden neergelegd. Dat kunnen heel aparte plekken zijn — bijvoorbeeld in een garage — en die moet ik dan omschrijven voor degenen die de pakketten

afleveren.

Had je een speciale reden om aan te haken?

Een oud-collega vroeg me om de distributie te gaan doen. Ik vind het prettig als afleiding en om lekker voor mezelf bezig te zijn met iets dat ook nog eens nuttig is. Je blijft een beetje bij.

Hoe hou je contact met de distributiepunten?

Heel veel bellen en waar nodig ga ik erheen als dat op de fiets kan. Dat bezoeken is dus vrij beperkt jammer genoeg. Die telefoongesprekken zijn overigens heel plezierig, de mensen zijn heel

vriendelijk en blij met contact over de krant.

Wat vind je van de krant?

Vind ik hartstikke mooi, anders zou ik me er niet voor inzetten. Ik hoor van veel bekenden dat ze het een leuke krant vinden, die halen hem op diverse punten op. We praten er dan over. Ik kende het krantje al voordat ik de distributie deed, omdat het ook bij de dagbesteding ligt waar mijn man komt. Die mensen daar genieten er enorm van. Ik ben blij dat ik de stap heb genomen om mee te doen. We werken met een leuk team, we zijn er altijd voor elkaar, met problemen kun je op elkaar terugvallen.

Onze Vrijwilliger

‘Het begon met Piggelmee’

Aswoensdag, de dag na carnaval, is voor veel Zeeuws-Vlaamse feestnummers een dag om bij te komen. In Breskens kennen ze ook zo’n ‘even helemaal niks’dagje’. De maandag na de Visserijfeesten nemen velen vrijaf.

door Peter Verdurmen

Heel begrijpelijk. Na drie avonden stappen tot aan het ochtendgloren moeten veel Breskaanders de ‘tol’ betalen. Met een koud biertje en zoute haring schijnt dat brakke gevoel te verdwijnen als sneeuw voor de zon. Maar of die bewering klopt? Met een historie van 70 jaar kun je de Visserijfeesten, in het eerste volle weekend van augustus, gerust betitelen als een fenomeen.

Jaren geleden is al eens becijferd dat het uitbundig gevierde volksfeest in Breskens goed is voor honderdduizend bezoekers. Zou best eens kunnen kloppen, bij de haven kun je over de koppen lopen.

Geboortjaar

Hoe anders moet dat zijn geweest in 1953, het geboortjaar van de Visserijfeesten. De oorlog had diepe wonden geslagen. Langzaam maar zeker herrees Breskens uit haar as.

Henk Vermeulen (links), verkleed als kabouter Piggelmee, in het bloemencorso van 1958. Naast hem zijn buurmeisje Magda de Baere. De fotograaf is onbekend

De vissershaven, die bij een bombardement in september ’44 zwaar werd beschadigd, lag als vanouds vol garnalenkotters. De vangsten waren goed. In de oorlogsjaren was de visstand flink toegenomen, de vissers hadden toen immers te maken met beperkingen.

Henk Vermeulen, visser in ruste zoals dat zo mooi heet, weet uit de verhalen hoe de keuze voor een bloemencorso een schot in de roos bleek. Elke buurt bouwde z’n eigen praalwagen. Dat ging gepaard met het nodige geheimzinnige gedoe, de eer van de buurt stond immers op het spel.

Vermeulen: „De eerste jaren gebruikten ze echte bloemen, maar dat is best kostbaar. Later werden de roosjes van papier gevouwen. Hele bergen. Gelukkig was er geen gebrek aan helpende handen.”

Klomp

In 1958 mocht hij meedoen in het corso. Henk weet het nog goed. „Ik zat in een grote klomp, verkleed als kabouter Piggelmee, samen met mijn buurmeisje, Magda de Baere.” In zijn herinnering stond er een massa volk langs de kant. Na de optocht stroomden de cafés, in sommige stond nog een orgel, vol. Ieder-

een genoot.

Henk trad in de voetsporen van zijn vissende vader, ‘Duum’ Vermeulen. Hij bleek een natuurtaent. Op de visserijschool won hij als beste leerling een sextant (‘Een kapotte, van het Amerikaanse leger’). Bij de jaarlijkse uitreiking van de wimpels, tijdens de Visserijfeesten, was de Breskens 10 van Vermeulen steevast een kanshebber. Vijftig jaar lang maakte Henk deel uit van het Visserijcomité dat het volksfeest organiseert. Het lintje dat hij er voor kreeg was welverdiend. Piggelmee had zo’n grote eer nooit kunnen bevroeden.

In elk nummer besteden we aandacht aan Zeeuwse musea. Hieronder enkele bijzondere musea die een zomers bezoek rechtvaardigen.

Historische Scheepswerf

In 1786 kocht Jacobus Meerman een werf in Arnemuiden. Precies tweehonderd jaar later werd het bedrijf beëindigd. Vanaf 2006 is het een werkende museumwerf met een museale functie. Doel: het bewaren, onderhouden en tentoonstellen van historisch maritiem erfgoed. Je ziet er typisch scheepsbouwgereedschap als dissels, breeuwgereedschap en dommekrachten. Op het terrein zijn de oude hellingen nog te zien, waaronder de replica sleehelling en de loodsen uit de tweede helft van de negentiende eeuw.

► **Historische Scheepswerf C.A. Meerman, Zuidwal 63, 4341 CH Arnemuiden.**

Geopend van begin april tot eind oktober op woensdag- en zaterdag van 13 uur tot 17 uur en op vrijdagmiddagen in juli en augustus.

Stoomtrein Goes-Borsele

Stoomtrein Goes-Borsele is in de eerste plaats een rijdend museum. Met de museumtreinen kun je een nostalgische treinreis beleven op de spoorlijn die eveneens van het museum is. De reis gaat van Goes naar Hoedekenskerke. Daarnaast is er een museumdepot in Goes. Daar staan de treinen opgesteld en vertrekken ze voor de reis op de museumspoorlijn. Voorts is er gelegenheid om het Tractiegebouw (werkplaats) te bezoeken, waar vrijwilligers de treinen restaureren en onderhouden.

► **Stoomtrein Goes-Borsele, Albert Plesmanweg 23, 4462 GC Goes.**

Informatie over dienstregeling en museum op www.destoomtrein.nl

Bizarium Museum

Een verzameling van de wonderlijkste uitvindingen uit de historie is te vinden in Bizarium. Een ‘wonderkamer van briljante uitvinders en hun grenzeloze verbeeldingskracht, hun technische vindingrijkheid en vooral onmetelijke passie’, noemen ze het zelf. Sommige geniaal, andere idioot. Een vliegfiets, een wandelende duikboot, een haargroei-helm en een zwempa-rapl. Maar ook ontwerpen van genieën als Leonardo da Vinci, Athanasius Kircher en Nikola Tesla zijn er te zien. Deze privécollectie toont dat innovaties dikwijls het resultaat zijn van geniale gedachten en mislukkingen.

► **Bizarium Museum, Hoogstraat 35, 4524 AA Sluis.** Juni t/m september open op donderdag en zondag van 13.00 - 18.00. <https://bizarium.com>

Scene uit het volkstoneel ‘Tumult in Veere’, een openluchtspel naar het gelijknamige boek van Wim Abeleven. De edelen voor het stadhuis in Veere. | Foto: Maker onbekend

In 1996 bestond de stad Veere 700-jaar. Dat kon natuurlijk niet ongemerkt voorbij gaan. De Stichting Veere 700, in januari 1996 opgericht, bedacht tal van activiteiten. De festiviteiten liepen van mei tot en met oktober.

door Dini Helmers

Een daarvan was het volkstoneel ‘Tumult in Veere’. Dit openluchtspel was een bewerking van Han van de Broeke naar het gelijknamige boek van Wim Abeleven. In het kort gaat het verhaal over de oude beelden

‘Tumult in Veere’

van de heren en vrouwen van Borsele die weer tot leven komen, zowel de oude beelden die in de Schotse Huizen staan als de replica’s aan het stadhuis. Zij vinden dat de mensheid in hun tijd gelukkiger leefde dan nu. In het verhaal zijn allerlei toespeelingen te vinden op de beide Wereldoorlogen, de atoomboom en nog zo wat zaken.

Amateurs

Hoewel het toneelstuk door professionals geschreven en geregisseerd werd, waren de

acteurs inwoners van Veere: amateurs dus. Maar liefst 34 personen hadden een actieve rol. Daarnaast waren er 43 figuranten, van wie 20 schoolkinderen. Een hele troep, die allemaal hun rol goed moesten leren spelen en ook nog eens allemaal gekleed moesten worden in historische kleding.

Ina de Nood en haar man Bram waren van de partij. Ina behoorde tot de groep ‘Belgische madammen’ en Bram was één van de oude beelden: de oude Wolfert van Borselen. Voor bei-

den een rol waarin niet gesproken werd, maar waarvoor Ina en Bram wel in kostuum gestoken werden.

Zwart, geel, rood

In een brief lezen we dat aan Ina werd gevraagd of zij kleding in de kleuren zwart, geel en rood wilde uitzoeken. De combinatie maakte niet uit. Een hoedje werd op prijs gesteld. Bram werd gekleed in het oude Middeleeuwse kostuum van de heren van Sandenburgh. Het hele gezelschap oefende in de Grote Kerk. Het toneelstuk werd vóór het oude stadhuis van Veere opgevoerd op 26 en 27 juli. Daarvoor was er op 25 juli nog een try-out.

Wat weet u er nog van?

Wilt u reageren op een artikel uit deze krant? Stuur uw reactie naar redactie@zeeuwsweerzien.nl of Postbus 33, 4350 AA Veere. Komt er een herinnering bij u op naar aanleiding van één van onze bijeenkomsten? Ook die ontvangen wij graag.

Succes

Mijn vrouw en ik waren een dagje in Goes. We nemen al eens vaker de afslag naar Zeeuws-Vlaanderen en Zeeland om er de 'ruimte' terug te vinden. In de boekenwinkel namen we 'Zeeuws Weerzien' mee. Ik heb jullie nummer over 'liefde en vriendschap' met veel plezier uitgelezen. Jullie gratis krant heeft, zo lijkt me, een sterk verbindende kracht. Proficiat daarvoor en nog veel succes gewenst voor de komende jaren.

Patrick Verstuift, Weteren (Oost-Vlaanderen)

Naar de Soos

Dit is een foto van mij met mijn eerste vriendje Roger van de Wiele, we waren hier 15 en 16 jaar. Het moeten de jaren 70 zijn geweest. De foto werd genomen tijdens een kermis in Hulst waar we de zondagmiddag doorbrachten in de Soos. Luisteren naar soulmuziek, Bob en Earl met de Harlem Shuffle en James Brown met z'n Sex-machine. Het waren mooie tijden.

Ankie van Esbroek, St. Jansteen

Ik hou van je

Tijdens de leesbijeenkomst in Oostkapelle gniffelden een paar dames toen werd gesproken over de stand van de postzegel op een envelop in de vorige eeuw. Wat blijkt: door de zegel scheef of omgekeerd op een kaart te plakken kon de afzender stiekem zijn of haar gevoelens aan de geadresseerde tonen. Zo kon een ondersteboven geplakte postzegel bijvoorbeeld 'vergeet-mij-niet' betekenen en een kwartslag gedraaide postzegel '1000 kussen' symboliseren.

Cobie Souman, Middelburg

Van Maartensdijk naar St. Maartensdijk

Ik ben al bijna 91 jaar en mantelzorgster voor mijn vrouw, maar af en toe kan ik even weg. Daarom kwam ik naar de bijeenkomst in De Meestof. De krant over Liefde en Vriendschap, daar heb ik van genoten. Ik heb veel mee-gemaakt in mijn leven, ik ben bij de Koninklijke Marechaussee opgeleid en heb zo mijn vrouw leren kennen. Dat is al zo'n 70 jaar geleden, op 9 mei waren we 67 jaar getrouwd. Ik bewaakte de slagboom bij De Zwaluwenberg in Hilversum, daar zetelde toen de Generale Staf. De vader van mijn vrouw was kruidenier in Hollandsche Rading en leverde aan De Zwaluwenberg. Hij had een speciaal pasje om binnen te komen. Zijn dochter Dini niet, maar ze wilde toch naar binnen. Toen heb ik haar doorgelaten, als ze me beloofde dat ze mee zou gaan naar de bioscoop. En dat is gelukt! We trouwden in Maartensdijk en die burgemeester had vroeger in Sint Maartensdijk gestaan, daar was ik geboren. En nu wonen we daar weer al zoveel jaren. Ze zeggen weleens, van het concert des levens krijgt niemand een program, en dat klopt.

Izak Hengstmengel, Sint Maartensdijk

Vlinders in de buik

Op mijn vraag: „Hoe oud was u mevrouw toen de vlinders voor het eerst door uw buik fladderden?” antwoordde deze deelneemster aan het leesteam in Heinkenszand: „Ik was 14 en zat op de MULO, we moesten toen ook nog op zaterdagmorgen naar school. Er fietste elke zaterdagmorgen een jongen voorbij die naar me zwaaide en ik zwaaide terug. Het werd een scharrel, tegenwoordig zouden ze zeggen een vriendje. Mijn vader was er niet blij mee, zo jong nog, maar het kwam goed en ik ben met deze jongen getrouwd. Achteraf kon ik wel begrijpen dat mijn vader me nog wel een beetje jong vond en dat hij genoeg zorgen had met 6 dochters.”

Rina Cevaal, Nieuw en St Joosland

Jeugdherberg Nieuw Walcheren in Domburg, ca 1972.

| Foto Jos Pé, NJHC, ZB recordnummer 3675

Naar de jeugdherberg

In 1962 was ik 14 jaar en ging ik naar de meisjesclub van de kerk in Goes. Wat hadden we leuke juffen, met wie we veel gezellige avonden hadden. Zo'n avond begon waarschijnlijk met een serieuze gedeelte en daarna mochten creatief bezig zijn. Daaronder viel ook het leren van de foxtrot van de juffen. We hadden veel plezier daar. Toen werd het plan opgevat om met Pinksteren naar de jeugdherberg in Domburg te gaan. Hoe we er naar toe gingen zou ik niet meer weten. Maar

we hebben genoten dat weekend, het was mooi weer, de zon scheen uitbundig... Het leukste van het hele weekend was dat er een Duitse jongensgroep van onze leeftijd was.

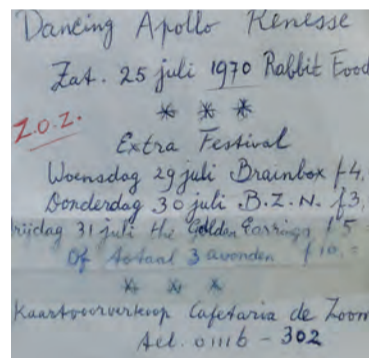
Cobi de Lange, Koudekerke

Wilt u weten hoe dit verhaal afloopt? Kijk op www.zeeuwsweerzien.nl voor het volledige verhaal van Cobi én nog veel meer lezersinzendingen!

Radio Scheveningen

Op mijn 17e/18e zat ik in de verpleging op Ter Hooge. We gingen in uniform naar de bioscoop. Na afloop werd er aan mijn fiets getrokken: het waren twee mariniers die wel 'belangstelling' hadden. Eentje was heel lang, ik kreeg pijn in mijn nek om hem aan te kunnen kijken. Thuis vertelde ik dat ik een vriendje had uit Den Haag. Ik kreeg geen toestemming van mijn vader toen op mijn 21e het trouwverzoek kwam. Totdat vader stiekem met de trein naar Den Haag was gereisd om kennis te maken met mijn toekomstige schoonouders, die nog van niks wisten. Het bleken nette mensen, dus het was goed... Mijn man werd vaak uitgezonden, o.a. anderhalf jaar naar Nieuw Guinea. We communiceerden via brieven, maar dat duurde eindeloos. Je kon elkaar de groeten doen via Radio Scheveningen.

Mevr. Dauw-Davidse, Middelburg

Dancing Apollo

Wat een herinneringen en belevens: voor het eerst in een geweldige grote muziektent op het parkeerterrein van Voetbalclub Renaissance! Ik was toen 17/18 jaar. Ik had vakantie bij mijn ouders op camping Wilhelminahoeve. Dancing Apollo was toen een begrip op Schouwen-Duiveland. Ik ben daar een eeuwige Golden Earring fan geworden.

John van Santvoort, Tilburg

Ongepast gedrag

Mijn ouders, geboren in 1917 en 1918, leerden elkaar op de kweekschool in Middelburg kennen. Ze waren toen een jaar of 15/16. Na wat steelse blikken over en weer durfde mijn vader eindelijk eens met haar mee te lopen na schooltijd. De directeur vond dat niet goed en waarschuwde via een briefje mijn opa dat z'n dochter ongepast gedrag vertoonde! Dit verhaal werd ons als kinderen meermaals verteld. Kom daar nu nog maar eens mee aan. Onvoorstelbaar toch? Maar laten we, na het overlijden van mijn vader, bij het opruimen van het appartement nu dat briefje vinden. Het heeft dus echt plaatsgevonden. Ik heb het altijd een bijzonder verhaal gevonden. Het geeft goed de tijd van toen weer.

Heleen Joosse-De Rijk, Zwijndrecht

Foto bruidspaar (correctie)

De foto op pagina 3 in Zeeuws Weerzien nr 16 betreft niet het stadhuis in Oostburg, maar in Biervliet. Ik herken burgemeester Abr.P. Kostense. Het bruidspaar is Wies J.N. de Smet uit Biervliet en A. H. Willems uit Aardenburg. Het huwelijk vond plaats op 10 maart 1966. Op die dag trouwden ook prinses Beatrix en prins Claus!
Rinus Willems, Biervliet

Een afspraakje op het fruitcorso

Deze week kreeg ik jullie krantje van vrienden uit Zeeland die bij mij op bezoek waren. Hoewel ik al sinds 1986 niet meer in Zeeland woon, is mijn interesse in de mooie provincie gebleven. Het rubriekje 'Festijnen en Festivals' bracht allerlei herinneringen boven, o.a. aan het fruitcorso in Goes. Wijlen mijn man, die toentertijd bij de Gemeente Heinkenszand werkte, liep op een gegeven moment in de tuin van de kleuterschool in Heinkenszand met een meetinstrument. Ik werkte daar en sloeg geen acht op die activiteit. Enkele dagen later reed deze Dick de Korte mij aan op een doodstille landweg tussen Ovezande en Heinkenszand. De volgende dag gebeurde het weer, hij stelde zich voor en wilde mij spreken, ik hem niet. Via een telefoontje vroeg hij mijn ouders toestemming om een afspraakje met mij te maken op het fruitcorso in Goes. Ik stemde alleen maar in om hem te laten weten hoe raar ik zijn gedrag vond. Ik kwam met de bus, die de hele ronde door de Zak van Zuid Beveland maakte, naar Hotel Terminus in Goes. Het resulteerde in een huwelijk, nu ruim 60 jaar geleden. Een romantisch verhaal, totaal anders dan de manier waarop tegenwoordig mensen een partner ontmoeten. Succes met jullie krant!

Yvonne Lavooij de Korte, Laren NH

In uw album

Albert Kort schrijft in Zeeuws Weerzien nr 16 over het poëzie-album van zijn moeder en dat daaruit blijkt hoe belangrijk in die tijd (jaren 30) kerk en geloof waren. Dat is ook zo in het poëzie-album van mijn moeder (1923 - 2006). Het verhaaltje dat haar eigen moeder in haar album schreef (mijn moeder was toen 10 jaar oud) is daarvan het bewijs. Ik heb het gebruikt als leidraad voor het dankwoord dat ik heb uitgesproken op de dag van de begrafenis van mijn moeder.

Adri Haaij, Hoedekenskerke

Niet alle reacties kunnen in de krant worden opgenomen. Lees daarom verder op www.zeeuwsweerzien.nl/van-lezers.

Veel leesplezier!

Samen lezen en herinneren

Uitnodiging

Wat weet u er nog van?

Het is zomer! Vroeger was dat de tijd waarin we elkaar ontmoetten op buitenfestijnen en muziekfestivals, jeugd- en sportkampen, kermis, het fruitcorso.... We vermaakten ons goed. Wat zijn uw herinneringen aan dit thema?

Geef u op voor een bijeenkomst

Kom langs op één van de locaties verspreid over Zeeland. Vrijwilligers van Zeeuws Weerzien zijn aanwezig om u welkom te heten met een kopje koffie of thee. Zij gaan graag met u in gesprek over het thema van deze krant. Uw herinneringen vormen een goede aanvulling op de Zeeuwse verhalen die wij verzamelen.

Toegang

De toegang is gratis (inclusief kopje koffie/thee). Neem gerust een kennis of buurman/buurvrouw mee.

Op steeds meer plaatsen in Zeeland organiseren wij lees- en herinneringsbijeenkomsten, sinds kort ook in de bibliotheek van Zierikzee (ook toegankelijk voor minder validen). Kom gezellig langs!

| Foto Jaimie Willebrand

Aanmelden

U bent altijd welkom, maar bij voorkeur horen wij graag of wij op uw komst mogen rekenen. Dit kan op de volgende manieren:

- Stuur een e-mail aan Rina Cevaal via leesteam@zeeuwsweerzien.nl (vermeldt duidelijk de locatie waar u naartoe komt en met hoeveel personen)

OF

- Vul onderstaande bon in en stuur deze in een gefrankeerde envelop aan: Zeeuws Weerzien, Postbus 33, 4350 AA Veere

Kijk op www.zeeuwsweerzien.nl/leesteam voor actuele informatie en (nieuwe) bijeenkomsten bij u in de buurt.

Ik kom met persoon/personen naar de bijeenkomst:

Naam: _____

Straat: _____

Woonplaats: _____

Telefoonnummer (voor noodgeval, niet verplicht): _____

Plaats

- Bibliotheek Hulst**
Vismarkt 1, 4561 AZ Hulst
- Dorpshuis Ons Dorpsleven/Theater De Verwachting**
Dorpsstraat 22-24, 4389 TP Ritthem
- SVRZ Inloophuis De Rietzanger**
- Hof Rietzanger 2, 4451 DE Heinkenszand
- Korenmaat**
- Kapellestraat 27, 4351 AL Veere
- ZB Bibliotheek van Zeeland**
- Kousteensedijk 7, 4331 JE Middelburg ('Het plein')
- De Vroone**
C.D. Vereekestraat 74, 4421 CE Kapelle
- Dorpshuis De Wemel**
Dorpsplein 1, 4424 CA Wemeldinge
- Bibliotheek Zierikzee**
Hatfieldpark 1, 4301 XC Zierikzee
- Streekmuseum De Meestof**
Bierensstraat 6, 4697 GE Sint-Annaland
- SVRZ De Tienden**
Borné 14, 4374 DB Zoutelande
(ook voor omwonenden en andere belangstellenden)
- Inloophuis**
Poelvoordestraat 1, 4431 BP 's -Gravenpolder

Datum

- Maandag 10 juli (14.00 uur)
- Maandag 14 augustus (14.00 uur)
- Maandag 11 september (14.00 uur)
- Maandag 9 oktober (14.00 uur)
- Woensdag 12 juli (10.30 uur)
- Vrijdag 14 juli (10.30 uur)
- Vrijdag 21 juli (14.00 uur)
- Vrijdag 28 juli (14.00 uur)
- Dinsdag 5 september (14.00 uur)
- Dinsdag 15 augustus (15.00 uur)
- Dinsdag 22 augustus (15.00 uur)
- Vrijdag 1 september (15.00 uur)
- Vrijdag 27 oktober (15.00 uur)
- Maandag 4 september (14.30 uur)
- Dinsdag 5 september (14.00 uur)
- Donderdag 7 september (10.30 uur)

De vorige editie van Zeeuws Weerzien ging over liefde en vriendschap. Tijdens de bijeenkomst in Veere werden herinneringen opgehaald aan de 'uitdagingen' van een huwelijk tussen protestante en katholieke geliefden, aan het bezoek van de burgemeester bij een 60 jarig bruidspaar en ook aan eeuwige trouw.

Mevrouw Peters toonde een heel bijzondere quilt die zij heeft gestikt inclusief trouwfoto's van haar ouders en andere familieleden. De foto's liet zij eerst op stof bedrukken. Met liefde gemaakt!

Word ook gastvrouw of gastheer

Samen herinneringen ophalen aan het Zeeland van vroeger is een activiteit die velen aanspreekt. Het geeft positieve energie en schept een band onder de deelnemers. Lijkt het u leuk om, samen met een andere vrijwilliger, een herinneringsbijeenkomst te begeleiden? Neem dan contact op met Rina Cevaal via leesteam@zeeuwsweerzien.nl.

Wij zoeken vooral nieuwe teamgenoten in de regio's Zeeuws-Vlaanderen en Tholen. De bijeenkomsten zijn ongeveer 4x per jaar in uw eigen regio. U heeft de mogelijkheid om deel te nemen aan workshops voor vrijwilligers.

De activiteiten van Stichting Zeeuws Weerzien worden in 2023 financieel ondersteund door:

Provincie
Zeeland

Oranje
Fonds

VSBfonds,
iedereen doet mee

STICHTING HET R.C. MAAGDENHUIS

P
Z
C

Monuta Helpt